

kunne tillade, at domstolsprøvelse finder sted, selv om anmodning herom først fremsættes efter fristens udløb. Af praktiske, administrative grunde er det fundet påkrævet at henlægge denne beføjelse til justitsministeren, navnlig med henblik på tilfælde, hvor begæring om domstolsprøvelse først fremsættes umiddelbart før udleveringen iværksættelse, eventuelt i den lufthavn eller jernbanestation, hvor udleveringen skal finde sted.

Retten afgørelse træffes ved kendelse, der inden 3 dage kan kæres til vedkommende landsret. Spørgsmålet om, hvorvidt kære, som iværksettes efter udløbet af denne frist, skal afvises, afgøres af landsretten efter reglerne i retsplejelovens § 949, stk. 2.

Inden udløbet af fristen for fremsættelse af anmodning om domstolsprøvelse må udleveringen kun iværksettes, hvis den pågældende giver afkald på at kræve udleveringsbeslutningen indbragt for retten. Indbringes beslutningen for retten, kan udlevering først ske, når beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse.

Bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 3, svarer i det væsentlige til § 14 i den nordiske udleveringslov. Til stk. 3 er dog føjet en bestemmelse, hvorefter fængsling som hovedregel skal ophæves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden 30 dage.

Til § 18.

Denne paragraf svarer til § 15 i den nordiske udleveringslov.

Til § 19.

Denne bestemmelse om foreløbig anholdelse, fængsling m. v. angår et spørgsmål af forholdsvist stor praktisk betydning, idet formel udleveringsbegæring som oftest først fremkommer efter, at den, som søges udleveret, er fængslet her i landet på grundlag af en efterlysning fra vedkommende fremmede politimyndighed. Fængsling i sådanne tilfælde er hidtil sket med hjemmel i en analogi af retsplejelovens fængslingsregler.

Regler svarende til bestemmelserne i § 19 er optaget i de fleste udleveringstraktater, herunder også den europæiske udleveringskonvention, jfr. dennes art. 16.

Bestemmelserne i paragraffen svarer i det væsentlige til § 16 i den nordiske udleveringslov.

Til § 20.

Bestemmelserne i denne paragraf svarer i det væsentlige til reglerne i § 17 i den nordiske udleveringslov. I stk. 3 er der dog optaget en særlig bestemmelse, hvorefter videreudlevering til Finland, Island, Norge eller Sverige kan tillades for hand-

linger, der efter den nordiske udleveringslov kunne have begrundet udlevering af den pågældende her fra landet. På linie med bestemmelsen i forslaget § 17, stk. 1, 2. pkt., er det endvidere i stk. 5 udtrykkeligt anført, at tilladelse efter stk. 1, hvis der er forlangt domstolsprøvelse, først kan meddeles, når tilladelsens lovlighed er fastslået ved endelig retskendelse.

Til § 21.

Ved ratifikationen af den europæiske udleveringskonvention har Danmark i forhold til de andre stater, som har ratificeret konventionen, påtaget sig forpligtelse til at tillade, at en person, der udleveres fra en fremmed stat til en anden, transporteres gennem Danmark, medmindre den forbrydelse, den pågældende udleveres for, af danske myndigheder betragtes som en politisk eller en militær lovovertrædelse. Efter konventionens artikel 21, stk. 2, kan gennemtransport af egne statsborgere dog afslås, og det følger af den erklæring om bestemmelsen af begrebet statsborgere, der fra dansk side er afgivet ved ratifikationen af konventionen, og som er omtalt i bemærkningerne til § 2, at tilladelse vil kunne nægtes i alle tilfælde, hvor den, som udleveres, har statsborgerret eller fast bopæl i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige.

Som anført i bemærkningerne til § 2 er det ved udarbejdelsen af forslaget fundet rigtigst at begrænse udleveringsforbudet i den nævnte paragraf til danske statsborgere. På baggrund heraf synes også meddelelse af tilladelse til gennemtransport i forbindelse med udlevering kun at burde udelukkes for så vidt angår danske statsborgere, og bestemmelsen i § 21 er udformet i overensstemmelse med dette synspunkt.

Hvis anmodning om tilladelse til gennemtransport fremkommer i forbindelse med udlevering til Finland, Island, Norge eller Sverige, vil tilladelse efter stk. 2 dog kunne meddeles i samme omfang, som hvis der var tale om udlevering her fra landet, jfr. bestemmelserne i den nordiske udleveringslov.

Hvis gennemtransport skal ske i forbindelse med udlevering til et af de andre nordiske lande, vil det være hensigtsmæssigt, at tilladelsen – som efter nuværende praksis – kan meddeles af rigspolitichefen, og bestemmelsen indeholder derfor en delegationsbeføjelse for justitsministeren.

Til bedømmelse af paragraffens anvendelsesområde kan det oplyses, at der, hvis transport af den udleverede skal ske ad luftvejen, efter artikel 21, stk. 4, i den europæiske udleveringskonvention kun skal anmodes om tilladelse til gennemtransport, hvis det er hensigten at foretage mellemlanding i den stat, hvis territorium overflyves. Hvis mellem-